

Ο μικρός Χαράλαμπος

και ταδιάφορα επαγγέλματα

Παιδική ιστορία για μικρούς και μεγάλους

Παντελής Παπακωνσταντίνου

Φεβρουαίος 2024

Εκδόσεις Books-4u - Με γλωσσάρι άγνωστων

Λευτέρης και Παναγιώτης που πολλές φορές
αλλάζουν επάγγελμα ανάλογα με το
επάγγελμα του Χαράλαμπου.

Σε αυτή την ιστορία περιγραφώ τον
Χαράλαμπο και τους φίλους του σε μικρή
ηλικία, να ψάχνουν πληροφορίες για το
επάγγελμα που θα κάνουν όταν μεγαλώσουν.

Τον Χαράλαμπο τον εμπνεύστηκα από τα
παιχνίδια που έκανα με τον εγγονό μου Μάριο
έχοντας ένα φορτηγό ανακύκλωσης, ένα
φορτωτή, ένα ποδήλατο και τρεις φιγούρες
που τις ονομάσαμε Χαράλαμπο, Παναγιώτη
και Λευτέρη.

Στην κάθε ιστορία, υπάρχει γλωσσάρι
άγνωστων λέξεων, ώστε να καταλαβαίνουν
τις δύσκολες λέξεις τα μικρά παιδιά.

Οι άγνωστες λέξεις επισημαίνονται με
αστεράκι στο κείμενο και οι επεξηγήσεις
δίνονται πιο κάτω πάλι με αστεράκι.

Ο μικρός Χαράλαμπος και τα διάφορα επαγγέλματα

Σε μια μικρή πολύ ζούσε ο μικρός
Χαράλαμπος , ένας περίεργος και μοναχικός
νεαρός μαθητής που πήγαινε στη πρώτη
δημοτικού.

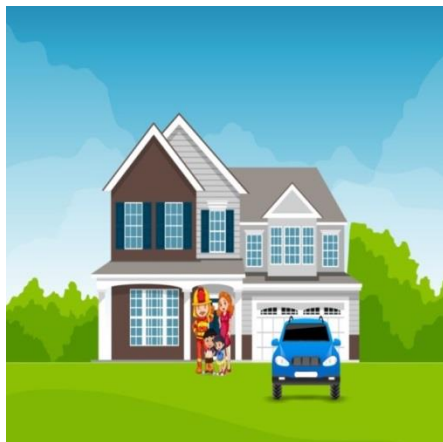
Από μικρός, ο Χαράλαμπος είχε περιέργεια
για τον κόσμο των επαγγελμάτων και

ονειρευόταν να μάθει όλα τα μυστικά που κρύβονταν πίσω από κάθε ένα από αυτά .

Ένα πρωί, ο Χαράλαμπος αποφάσισε να ξεκινήσει μια περιπέτεια για να ανακαλύψει τα επαγγέλματα της πόλης του.

Εξοπλισμένος με ένα μικρό σημειωματάριο και ένα μολύβι (είχε μάθει να γράφει και να διαβάζει), άρχισε να επισκέπτεται διάφορα μέρη και να κάνει πολλές ερωτήσεις.

Πρώτη Στάση: Ο Πυροσβεστικός σταθμός

Ο Χαράλαμπος πρώτα κατευθύνθηκε στο πυροσβεστικό τμήμα της μικρής του πόλης ,

όπου συνάντησε στην είσοδο δυο
πυροσβέστες που έπαιζαν τάβλι.

Εκεί τους ρώτησε ποια ήταν η δουλειά τους
και γιατί έπαιζαν τάβλι.

Ο ένας πυροσβέστης που λεγόταν και αυτός
Χαράλαμπος του εξήγησε πώς κατάφεραν
να σβήνουν φωτιές και να σώζουν
ανθρώπους και γατάκια από τα δένδρα όπου
σκαρφάλωναν (**Διάβασε το : ο Χαράλαμπος
πυροσβέστης**), και του είπε ότι τις ώρες που
δεν είχαν δουλειά περνούσαν την ώρα τους
παίζοντας τάβλι και έτσι, ειχε επικρατήσει (*)
να τους λένε ταβλαδόρους.

(*) Ήταν συνηθισμένο